

JOSEP PUJADAS I GIL . Enginyer Industrial
C. Sant Jaume 22-26.
Tel. 34 93 850 60 91. Fax 34 93 850 69 86
E-08560 MANLLEU.

Manlleu a 5 febrer de 2013

SRS EL 9 NOU   A la atenció Sr Jaume Espuny

Envio aquest Article

CORRUPCIÓ = POBRESA

Per tot el que està passant i que afecta profundament a les nostres vides i la de les generacions que ens seguiran, recomano la lectura del llibre dels professors de Harvard i el MIT, Robinson-Acemoglu, titulat "*Perquè fracassen els països*". Ja en el seu pròleg, farcit d'opinions elogioses, entre d'altres, de 6 premis Nobel d'economia, es pot llegir que "*En tot moment i lloc, les persones poderoses sempre procuren fer-se amb el control total del govern, menyspreant el progrés social en favor de la seva pròpia cobdícia. Faci un estricte control sobre aquestes persones mitjançant una democràcia efectiva o vegi com el seu país fracassa*".

Entre d'altres exemples compara dos pobles units fins el 1853 i ara a una banda i altra d'una frontera, i per tant de dos sistemes de govern diferents, Nogales a Sonora Mèxic i Nogales a Arizona USA, on es veu com malgrat tenir demografia, clima i cultura ancestral similar, els habitants d'Arizona disposen d'una renda per càpita, un entorn educatiu i social, una esperança de vida mitjana i una seguretat en les seves vides i propietats molt per sobre dels del Sud de la frontera. L'única diferència que hi ha entre ells són dos sistemes polítics diferents, el corrupte de Mèxic enfront del més avançat democràticament dels USA.

Del que s'hi prova, malgrat sembli evident, es conclou, que corrupció política és sinònim de pobresa i, per tant, antònim de prosperitat i benestar social.

Aquestes conclusions s'han de projectar sobre el que ens està passant. Respectem de moment la presumpció d'innocència demanada entre contradiccions pels dirigents del PP sobre les llistes de pagaments (curiosament fins el 2008, el darrer any de prescripció fiscal) aparegudes a EL PAIS, malgrat que el President del Senat i per tant el numero tres de les institucions de l'Estat, el Sr. Pio Garcia Escudero, ja va córrer massa, per la defensa del PP, a indicar que les dades sobre ell en aquests apunts del Sr. Bárcenas eren certes, motivades per un préstec de quan va haver d'arranjar el seu habitatge arran d'un atemptat d'ETA. El que tenim ja documentat dins d'un sumari en curs, és que el dit Sr. Bárcenas, tresorer del PP, tenia un compte a Suïssa on varen arribar a haver-hi 22 M d'euros, i això només és, com sempre, la punta de l'iceberg, ja que el mateix sumari parla de 3 comptes més tant sols a Ginebra, altres a Panamà i Nova York i una finca a l'Argentina curiosament a mitges amb l'anterior tresorer del PP, el Sr. Sanchis, (fill meu, estudia per tresorer!!), més gran que el terme municipal de Barcelona.

Tot això deriva de la hipocresia d'un sistema en el que per poder demanar cada 4 anys el vot, probablement no tant reflexiu com d'altres però igual de valuós, dels telespectadors enganxats per la Belén Esteban o el Paquirrín, o dels que sobreviuen entre 400 i 600 euros mensuals, l'aspirant a President del govern ha de poder dir que ell només cobra 78.000 €/any i per sota d'ell tots menys, quan tenim proves prop nostre que això no és lògicament cert. En vers de cobrar oficial i realment 4 ó 6 vegades més i després i absolutament controlat no rescabalar-se més, s'han permès des de sempre aquestes martingales que pel fet de que no podien i ara encara més per la crisi, arribar a tothom, fan que surin i ens omplin a tots de vergonya, i el que és més important encara pel que proven Robinsón-Acemoglu, portin al país cap a la fallida inevitable.

Un país que recordem té problemes des de la seva cúpula, la Corona, ara el President del Govern i el partit que té majoria absoluta, abans el Sr. Carlos Dívar, President del Tribunal Suprem que també va haver de dimitir i on es podria anar baixant en el temps fins el mateix Roldán que envers de manar la Guardia Civil que ens ha de protegir dels delinqüents, es va dedicar a robar els seus fons.

Espanya està doncs en la línia dels països fracassats d'acord amb Robinsón-Acemoglu, i és molt difícil que se'n surti si no és per un canvi radical, que per la pròpia resistència de les cúpules de poder, probablement haurà de ser traumàtic.

A Catalunya, on també sura la corrupció derivada del sistema, el traumatisme del canvi pot venir del fet de trencar amb Espanya, però s'ha d'estar molt atent de que els mecanismes de que ens dotarem si s'arriba a l'estat propi, no reproduïxin les constants de l'altiplà que ens han portat a aquest atzucac. Ha de ser la societat civil, tenim prou institucions alienes als centres de poder, qui articuli una nova forma de governar-nos amb uns controls estrictes dels partits polítics; és a dir, qui digui la seva en la nova Constitució catalana. Una vegada aquesta nova forma de relacionar-nos estigui estipulada, poden tornar a ser els partits polítics definitivament a ella sotmesos, els qui dirigeixin la nostra vida en societat. Tenim al menys aquí, poder tornar a confiar en les institucions donat que en una democràcia consolidada, l'eficàcia de la disciplina rau menys en l'autoritat de qui la pot aplicar, que de la convicció de qui la rep.

Josep Pujadas Gil
Membre del Consell Assessor d'Osona per la Independència

